

Sygn. akt IV U 459/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	p.o. sekr. sąd. Izabela Rucińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 czerwca 2020 r. w S.

odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 27 kwietnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. B.

wysokość emerytury od dnia 01.09.2018r. w kwocie 787,08 (siedemset osiemdziesiąt siedem i 08/100) zł oraz po

waloryzacji od dnia 01.03.2019r. w kwocie 809,59 (osiemset

dziewięć i 59/100) zł i od dnia 01.03.2020r. w kwocie 838,41 (osiemset trzydzieści osiem i 41/100) zł,

II. oddala odwołanie w pozostałej części.

Sygn. akt IV U 459/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 kwietnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał J. B. prawo do emerytury od 1 marca 2018r. Wysokość emerytury organ rentowy ustalił wg zasad określonych w art.26 powyższej ustawy na kwotę 704,25 złotych brutto. Tak ustalona emerytura okazała się niższa od najniższej emerytury wynoszącej 1 029,80 złotych brutto, jednakże z uwagi na to, że ubezpieczony nie udowodnił okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat, emerytura nie podlega podwyższeniu do kwoty najniższej emerytury (decyzja z 27 kwietnia 2018r. o przyznaniu emerytury k.8 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony J. B. domagając się podwyższenia emerytury do kwoty najniższej emerytury. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że organ rentowy całkowicie pominął okres jego aktywności

zawodowej po 30 września 1988r. Podniósł, że posiada 25-letni okres składkowy i nieskładkowy (odwołanie wraz z załącznikami k.2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na argumentację przytoczoną w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. B. urodził się w dniu (...). W dniu 12 marca 2018r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.l-3v akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 8 lat, 6 miesięcy i 25 dni, z czego całość stanowią okresy składkowe (decyzja z 12 kwietnia 2018r. o ustaleniu kapitału początkowego k.3 akt dot. kapitału początkowego).

Zaskarżoną decyzją z 27 kwietnia 2018r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 1 marca 2018r. i ustalił jej wysokość na kwotę 704,25 złotych brutto, jednakże z uwagi, iż ubezpieczony nie udowodnił 25 lat ubezpieczenia emerytury nie podwyższył się do kwoty najniższej emerytury wynoszącej 1 029,80 złotych brutto (decyzja z 27 kwietnia 2018r. o przyznaniu emerytury k.8 akt emerytalnych).

Ubezpieczony J. B. był zatrudniony w następujących zakładach pracy:

1. w Zarządzie (...) w G. w okresie od 8 września 1969r. do 15 listopada 1969r. (2 miesiące i 8 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy;
2. w Kopalni (...) w okresie od 18 listopada 1969r. do 12 marca 1970r. (3 miesiące i 25 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy;
3. w G. Stoczni (...) w okresie od 23 marca 1970r. do 25 maja 1970r. (2 miesiące i 4 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy;
4. w (...) Zakładach (...) w G. od 1 czerwca 1970r. do 6 czerwca (6 dni) na stanowisku pomocnika palacza w pełnym wymiarze czasu pracy;
5. w Zakładzie (...) w G. od 12 czerwca 1970r. do 17 lipca 1970r. (1 miesiąc i 6 dni);
6. w Areszcie Śledczym we W. (podczas tymczasowego aresztowania) od 3 listopada 1970r. do 14 lutego 1971r. (3 miesiące i 12 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy;
7. w Przedsiębiorstwie (...) w S. od 7 maja 1971r. do 8 czerwca 1971r. (1 miesiąc i 3 dni) oraz od 11 października 1971r. do 26 października 1971r. (16 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pracownika fizycznego;
8. w Zarządzie (...) w G. w okresie od 21 stycznia 1972r. do 15 marca 1972r. (1 miesiąc i 26 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku sztauera;
9. w Zakładzie (...) w G. od 2 maja 1972r. do 10 października 1972r. (5 miesięcy i 10 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora doręczyciela;
10. w Zakładzie Karnym w G. (podczas odbywania kary pozbawienia wolności) od 18 maja 1973r. do 9 maja 1974r. (11 miesięcy i 23 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy;
11. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w G. od 17 sierpnia 1974r. do 26 lutego 1975r. (6 miesięcy i 11 dni) oraz od 15 marca 1975r. do 22 października 1975r. (7 miesięcy i 9 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy, przy czym w okresie od 17 sierpnia 1974r. do 26 lutego 1975r. na stanowisku robotnika budowlanego, od 5 marca 1975r. do 24 sierpnia 1975r. jako betoniarz, a od 25 sierpnia 1975r. do 22 października 1975r. jako robotnik załadunkowy i wyładunkowy;

12. w Przedsiębiorstwie (...) Oddział Nr 4 w G. w okresie 3 listopada 1975r. do 20 maja 1976r. (6 miesięcy i 18 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pomocnika kierowcy, a następnie pomocnika operatora;

13. w (...) Związku (...)– Zakładzie (...) w O. od 11 listopada 1980r. do 28 lutego 1982r. (1 rok, 3 miesiące i 20 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku placowego;

14. w Zespole (...) w B. od 1 lipca 1982r. do 9 listopada 1983r. (1 rok, 4 miesiące i 9 dni) w pełnym wymiarze czasu jako sanitariusz selekcyjny;

15. w M. Ośrodku (...) w N. w okresie od 2 listopada 1984r. do 31 stycznia 1985r. (2 miesiące i 29 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku robotnika gospodarczego – palacza;

16. w Zespole (...) w G. w okresie od 1 kwietnia 1985r. do 15 czerwca 1985r. (2 miesiące i 15 dni) w pełnym wymiarze czasu pracy jako sprzątac – pracownik fizyczny;

17. w Nadleśnictwie G. w G. od 11 listopada 1985r. do 30 września 1988r. (2 lata, 10 miesięcy i 20 dni) w pełnym wymiarze czasu na stanowisku drwala.

Kapitał początkowy ubezpieczonego przy uwzględnieniu w/w okresów zatrudnienia wyniósł na dzień 1 stycznia 1999r. 42 667,35 złotych, a emerytura ubezpieczonego na dzień jej przyznania, tj. 1 września 2018r., wynosi 787,08 złotych brutto. Po waloryzacji emerytura ubezpieczonego od 1 marca 2019r. wynosi 809,59 złotych brutto, zaś od 1 marca 2020r. – 838,41 złotych brutto (projekty decyzji oraz wykaz wprowadzonych okresów ubezpieczonego k.72-79 akt sprawy).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego, w tym legitymacji ubezpieczeniowej – na k.5 akt rentowych, świadectw pracy znajdujących się za wnioskiem o rentę inwalidzką na kartach 6-14 i 16, poświadczenie o okresach podlegania ubezpieczeniom społecznym k.18 akt emerytalnych, zaświadczenia o wykonywaniu pracy wystawionego przez Areszt Śledczy w W. k.39 akt sprawy oraz zaświadczenia o wykonywaniu pracy wystawionego przez Areszt Śledczy we W. k.44 akt sprawy oraz, których wiarygodność nie budzi wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. B. zasługiwało na uwzględnienie jedynie w niewielkim zakresie.

Zgodnie z art.85 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych kwoty najniższej renty z tytułu niezdolności do pracy wynoszą:

- 1) 1200,00 zł miesięcznie – dla osób całkowicie niezdolnych do pracy;
- 2) 2) 900,00 zł miesięcznie – dla osób częściowo niezdolnych do pracy.

Kwota najniższej emerytury, z zastrzeżeniem art. 24a ust. 6, art. 54, art. 54a ust. 2 i art. 87, oraz renty rodzinnej wynosi 1200,00 zł miesięcznie.

2a. Jeżeli w wyniku waloryzacji emerytura przyznana na podstawie art. 24a lub art. 27a, osobie niemającej okresu składkowego i nieskładkowego wymaganego do ustalenia tej emerytury (w przypadku ubezpieczonego 25 lat) w wysokości najniższej emerytury, jest niższa od obowiązujących od terminu waloryzacji nowych kwot najniższych rent z tytułu niezdolności do pracy, emeryturę tę podwyższa się odpowiednio do:

- 1) kwoty, o której mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1, jeżeli emerytura z urzędu została przyznana osobie uprzednio uprawnionej do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy;

2) kwoty, o której mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2, jeżeli emerytura z urzędu została przyznana osobie uprzednio uprawnionej do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

3. Kwoty najniższych świadczeń, o których mowa w ust. 1–2a, podwyższa się przy zastosowaniu wskaźnika waloryzacji, o którym mowa w art. 89–94.

4. Świadczenia ustalone w kwotach niższych niż określone w ust. 1–3, w tym także świadczenia ustalone wraz ze zwiększeniami, o których mowa w art. 56 ust. 3 i 4 oraz w art. 73 ust. 3 i 4, podwyższa się do tych kwot z urzędu, a jeżeli ich wypłata była wstrzymana – po wznowieniu wypłaty.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony posiada okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze 25. Organ rentowy ostatecznie zaliczył ubezpieczonemu do stażu ubezpieczeniowego okres w wymiarze 8 lat, 11 miesięcy i 26 dni, z czego całość stanowią okresy składkowe (decyzja z 18 października 2019r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego – akta dot. kapitału początkowego). Z uwagi na brak wymaganego okresu ubezpieczenia w wymiarze 25 lat organ rentowy zaskarżoną odmówił ubezpieczonemu podwyższenia emerytury do kwoty najniższej emerytury. Ubezpieczony podnosił, że posiada 25-letni ubezpieczenia, gdyż organ rentowy nie uwzględnił wszystkich jego okresów zatrudnienia.

Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe dało podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji z dnia 27 kwietnia 2018r. i przeliczenia wysokości emerytury J. B. zgodnie z wyliczeniami organu rentowego dokonanyymi na zlecenie Sądu po uwzględnieniu okresów zatrudnienia ubezpieczonego od 18 maja 1973r. do 9 maja 1974r. oraz od 17 sierpnia 1974r. do 26 lutego 1975r., co łącznie stanowi 1 rok, 6 miesięcy i 4 dni. Informacja nadesłana przez Areszt Śledczy w W. daje pełną podstawę do zaliczenia w/w okresów, tj. w wymiarze 1 roku, 11 miesięcy i 5 dni do okresu ubezpieczenia J. B., gdyż potwierdzają, że ubezpieczony podczas tymczasowego aresztowania i odbywania kary pozbawienia wolności wykonywał pracę zarobkową (vide: zaświadczenie o wykonywaniu pracy wystawione przez Areszt Śledczy w W. k.39 akt sprawy). W projektach decyzji o przeliczeniu kapitału początkowego i emerytury, które Sąd przyjął jako podstawę rozstrzygnięcia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił, że po przeliczeniu kapitału początkowego ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999r. wynosi 42 667,35 złotych, a wysokość emerytury ubezpieczonego od dnia 1 września 2018r., wynosi 787,08 złotych brutto, natomiast po waloryzacji od 1 marca 2019r. wynosi 809,59 złotych brutto, zaś od 1 marca 2020r. – 838,41 złotych brutto (projekty decyzji k.72-774v akt sprawy). Z tych względów Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt I wyroku.

Po dodaniu w/w okresów zatrudnienia ubezpieczonego do okresu wykazanego i uznanego przez organ rentowy w wymiarze 8 lat, 11 miesięcy i 5 dni, ubezpieczony nadal nie osiągnął 25 lat ubezpieczenia. Na marginesie wskazać należy, że organ rentowy nie mógł zaliczyć okresu pracy ubezpieczonego od 20 grudnia 1983r. do 24 lipca 1984r., gdyż brak jest informacji co do wymiaru czasu pracy ubezpieczonego oraz od 18 lipca 1985r. do 31 października 1985r. z uwagi, iż na świadectwie pracy brak jest pieczętki imiennej i podpisu osoby upoważnionej do wystawienia dokumentu (vide: informacja Dyrektora Zakładu Karnego w K. z 9 stycznia 2020r. k..67 akt sprawy oraz świadectwo pracy z 5 listopada 1985r. k.15 akt rentowych). Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc w pozostałym zakresie odwołanie ubezpieczonego oddalił.

Wobec powyższego orzeczono jak w wyroku.